

[Stærmose.]

de ærede Medlemmer Hr. Oluf Pedersen og Hr. Norlev, skal jeg sige, at jeg deler den Opfattelse, som allerede er kommet til Orde fra tidligere ærede Ordføreres Side. Lovforslaget tilsigter at give Vælgeren Mulighed for at træffe sit Valg mellem de 700—800 Kandidater, der opstilles i hele Landet, i Stedet for at Vælgeren nu maa begrænse sig til de 30—40 Kandidater, der er opført paa Amts- eller Storkredsens Stemmeseddel. Hvis vi gaar til Yderlighederne med den Mulighed for personlig Stemmeafgivning, som faktisk eksisterer, er det jo disse Tal der er Tale om.

Det er allerede fremhævet, at en af de uheldige og i mange Tilfælde ogsaa mærkværdige Konsekvenser, som Forslaget medfører, er denne, at der vilde blive overført meget store Stemmetal til ganske enkelte Personer. Forslaget vil ogsaa opmuntre en meget uheldig Tendens i den Valgagitation, som har udfoldet sig herhjemme i de sidste 20—30 Aar. Denne Valgagitation har maaske eksisteret i længere Tid endnu, men det er først med Gennembrudet af den moderne Reklameteknik, at vi har set denne voldsomme Mytedannelse, man kan godt sige denne voldsomme Forgudelse af enkelte Personer. Den ærede socialdemokratiske Ordfører nævnte afdøde Statsminister Stauning, og vi husker jo alle sammen, hvordan den afdøde Statsministers Træk blev benyttet paa Plakater; vi kender alle sammen den berømte Plakat med Teksten: Stauning eller Kaos, og der kunde fremdrages mange andre Eksempler paa denne myteprægede Valgagitation.

Jeg saa forleden i et Dagblad, at den højtærede Indenrigsminister havde taget Afstand fra denne Maade at udnytte den moderne Reklameteknik paa, den Reklameteknik, som Partierne ogsaa tager i Anvendelse ved Samarbejde med forskellige Reklameorganisationer i deres Valgagitation, og jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Indenrigsminister paa denne Maade giver Udtryk for et sundt Syn paa Valgpropagandaens Metoder.

Jeg kan tilslutte mig de Betragtninger, der allerede er fremkommet fra tidligere Ordføreres Side til dette sidste Forslag, og udtale, at vi ogsaa fra vor Side tager Afstand fra det.

Oluf Pedersen: Efter at det høje Tings Medlemmer nu har hørt, hvad man fra de 6 Regeringspartiers Side mener om det Lovforslag, Retsforbundet har stillet, kunde der

maaske være Grund til lige at erindre om, hvad Lovforslaget gaar ud paa. Man synes ikke rigtig at være klar over det, men det drejer sig altsaa om at opfylde det Krav, som er rejst fra mange Sider, bl. a. ogsaa fra Modstandsbevægelsens Side — med Rette, synes jeg — om at have Adgang til at stemme personligt ved Valget i højere Grad end tidligere. Vi har set saadan paa det, at man har en Adgang til inden for Amtet at stemme personligt paa Kandidater inden for Partierne, og det er denne Adkomst, som selvfølgelig, dengang den blev indført, nok har givet Anledning til mange fantasifulde Betragtninger fra det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Side om, hvordan maaske alle Kandidater blev valgt i een Kreds, og de andre Kredse fik ingen o. s. v. Det er her blot en Udvidelse, saa at det, der gælder inden for Amterne, kan føres videre til hele Landet, dog saadan, at Vælgerne skal skrive vedkommendes Navn; det kræver dog en vis Indsats, og det giver Udtryk for, at der hos Vælgerne er en vis Lyst til at stemme personligt, og jeg synes, at Vælgerne skal have Lov til at faa den Lyst opfyldt.

Det er Rigsdagens Opgave, saa vidt det praktisk er muligt, at give Vælgerne Adgang til at stemme, som de har Lyst til — det er dog Formaalet med Valget, at Vælgerne skal bestemme. Man skulde snart tro, at det, man frygtede mest af alt, var, at man ikke fortsat kunde lade Partierne bestemme det. Vælgerne skal helst — saadan har jeg opfattet de Indvendinger, der er gjort — have mindst muligt at sige. Jeg indrømmer, at der ogsaa bag ved Forslaget ligger et Ønske om at faa stærkere Personligheder, saadan at man faar mindre partibundne Rigsdagsmænd. Det tror jeg var en Fordel, og det vil ogsaa give Medlemmerne øget Ansvar over for Vælgerne. Det vil give et stærkere Demokrati, det vil give et udvidet Folkestyre, men det er vel det man frygter for, siden man har saa mange Indvendinger.

Jeg forstod den højtærede Indenrigsminister saadan, at der var en bestemt Grund til hans Afvisning af Forslaget, og det var den, at der ikke var Tid til at komme det igennem. Det synes jeg ikke kan være rigtigt. Forslaget er forelagt den 12. September, og vi har set Forslag af betydeligt større Omfang fremsat her i Tinget paa et senere Tidspunkt, Forslag, som vi dog har naaet at faa igennem, og Forslag, som vi endnu vil naa at faa igennem. For øvrigt mener jeg, at man kan vedtage Forslaget uændret, saa giver det ikke saa store